

Discursul Dnei Ana GUȚU privind proiectul de rezoluție „Parlamentele naționale – garanți ai drepturilor omului în Europa”, 23.06.2011

Aș vrea să mulțumesc raportorilor și echipei lor pentru munca excelentă și mai ales pentru că au evidențiat rolul parlamentelor naționale în calitate de garanți ai drepturilor omului. Principiul separării puterilor în stat stabilit de către Montesquieu în lucrarea sa „Despre spiritul legilor” în 1784 este valabil până în prezent și, a legifera – este funcția principală a unui parlament național. În același timp, conform textului rezoluției, propuse de către raportori, funcția de ratificare a convențiilor și tratatelor internaționale referitor la respectarea drepturilor omului conferă parlamentului național obligațiunea de a veghea asupra punerii în aplicare a acestor tratate și convenții și mai ales de a realiza controlul guvernului în materie de executare a hotărârilor CEDO. Punctul 5.1. al rezoluției în mare parte vizează țara mea Republica Moldova, a cărei parlament național dispune de o comisie permanentă pentru drepturile omului și relațiile interetnice, dar nu dispune de o structură distinctă care ar supraveghea adoptarea amendamentelor pentru legi, în baza cărora au fost pierdute dosare la CEDO, și ar lua atitudine cu privire la elaborarea normelor internaționale aplicabile drepturilor omului. Exemplele României, Marii Britanii, Țărilor de Jos și Finlandei sunt demne de urmat.

Punctul 6.1. al rezoluției îmi pare foarte important, căci a venit timpul ca guvernele să asocieze parlamentele naționale la procesul de negociere a convențiilor internaționale cu privire la drepturile omului și la procesul de punere în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor omului, aceasta e valabil mai mult pentru țări ca Republica Moldova.

Parlamentarismul moldovenesc are o istorie recentă, în curând noi vom marca 20 de ani de independență. Este un segment de timp prea mic pentru a vorbi de un adevărat parlamentarism de tip englez sau francez, fără a vorbi despre multiplele probleme pe care parlamentarii noștri le „exportă” spre exterior cu „contribuția” opoziției comuniste, ca și în cazul delegației noastre la APCE.

Totuși, Republica Moldova a reușit să treacă prin multe experiențe, ca de exemplu cooperarea eficientă cu sectorul non – guvernamental, cooperarea eficientă cu lumea academică care este activ antrenată în procesul de elaborare a legilor ce vizează drepturile omului, fapt ce merge mână în mână cu „Principiile Parisului” declarate de ONU în 1993.

Susțin deplin proiectul de rezoluție propus de către raportori, și de noi depinde cum o să-l diseminăm în parlamentele noastre.